

ג' ל יר נ ר ת ל ע י ר ן ב י ר ש ת ה ש ב ר ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
סנה מטלט עשרה

1722
13

לי"ט - מ'

פקודי (תשי"ד)

א. טעלה כללית:

י"ן ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחודש חוקם המטבח.

י"ח ויקם משה את המטבח.

ל"ג... ויכל משה את המלאכה ויכס הענן את אהל מועד.

ר' שמעון רמאל הירש (תרגום מגרמנית):

...ויכל משה... ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המטבח.
והיה לאות כי כל המלאכה כלה היתה לרצון, כי כלה היתה "כאשר צוה ה'
את משה", ושהושגה התכלית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם."

וכשם שנאמר בחר סיני במדק כ"ד ט"ז: "וישכן כבוד ה' על אר סיני..."
כן היה עתה - לאחר שמצאת החורה משכן לה בין בני אדם עלי אדמות -
משכן זה למקום גלוי כבודו בארץ, וכן התקיים גם מה שנאמר במזמור ס"ח:
ה' גם סיני בקדש.

וכשם שנאמר שם (במדק כ"ד ט"ז) בחר סיני: "ויכסחו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך הענן" - כן באמר גם כאן (מסוק ל"ח) - בהחילת:
"ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד, כי שכן עליו הענן" - ונאמר רק אשר
כך ויקרא א' א': "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו."

בנו יעקב: החורה, ע' 154 (תרגום מגרמנית):

...הקבה"ו הביא את עם ישראל אליו בנהלו אותם מספרים אל אר סיני.
ונאמר שם (מדק י"ט): "ועתה אם שמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם
לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי
קדש." "השמעו בקולי" - אלה עשרת הדברות. "ושמרתם את בריתי אלו הם
עשרת הדברות והמשפטים (מדק כ"א - כ"ג), הקמת "גוי קדוש" היא ע"י
בנין המקדש ומנוי הכהנים.

לתכלית זו על משה לעלות החרה (כ"ד ט"ז): "ויעל משה אל אהל מועד ויכס הענן
את וואר, וישכן כבוד ה' על אר סיני ויכסחו הענן ששת ימים ויקרא אל
משה ביום השביעי מתוך הענן..."

יוצא מכאן שיש בחר סיני חבדלי דרגות. (כ"ד ד') "ויבן מזבח מחת חתך."
כאן עמד המזבח, גם העם. לאחר מכן (ה' ט') "ויעל משה ואהרן צדף
ואמיתווא ושבעים מזקני ישראל לדרגה גבוהה יותר. משם ומעלה מלוואו רק
יהושע. (י"ג) "ויקם משה ויחשע משרתו ויעל משה אל אר האלוהים".
ולמעלה - אל סיוא אחר עלה משה לבדו (י"ח) "ויבא משה מתוך הענן ויעל
אל החר".

לחזור זה מסוה את אהל מועד למחר הקממו במדקנו מ' ל"ד - ל"ח.

גם הירש, גם יעקב מסוים את מקומנו לסוף מדק כ"ד.

אא חטבר, מה מלמד אותנו מסוה זו על טעמו ומובנו הטמלי של
המטבח הכלליו?

ב. לי"ט וחלל כל עבודת מטבח אהל מועד.
ויקמו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה מדק לטו.

ספרדנון המעולה כולה על שלמותה נעטתה ע"י כל ישראל, כי קצתם
התנדבו מסון וקצתם עשו המלאכה בנדבה לבם למסות וסון
קונם.

1. מה הקשי במסוקנו סדנה ליטבון?

2. מה הרעיון הכלול בדבריו?

אא3. מסוה לדבריו דברי פעל בור המיים למסוקנו
בגליון פקודי תש"ס ואסבר מהו המבדל ביניהם?

2. ל"ט לי"ג ויביאו את המסכן אל מטה.

רמב"ן ל"ו ח' ד"ה ויעשו כל חכם לב החל מן "ואחרי סמלים..."
 ואחר סמלים, כלל ופרט במעט, חזכיר ההבאה אל מטה בדרך
 הכלל ואמר "ויביאו את המסכן אל מטה את האהל ואת כל כליו",
 לחגיד הכמתם שהביאו אליו הכל כסדר, כי לא הביא אהו מהם
 מלאכתו לפניו עד שנטלמה כל המלאכה, כאשר אמר ויבא כל
 עבודת מסכן אהל מועד". ואחרי שנטלמה נאספו פלם וחזרו
 אותה אליו כסדר, אמרו תחלה: "רבנו מטה, הנה האהל ונהנה
 כליו", ואחרי כן: "הנה הארון ונהנה כדיו". וכן הכל, ונהנה לא
 הזכיר במסכן וכל כליו "כאשר צוה ה' את מטה", אבל באלה
 המקודים בגדדי כחונת יזכר בן בכל דבר ודבר. והטעם, כי פלם
 מלאכת המסכן במסוק שאמר בסוף (ל"ח כ"ב) "בעלת בן אורי בן
 חור עטה את כל אשר צוה ה' את מטה".

ואולי היה זה מפני שגוי הסדר, כמו שהזכירו רבותינו.

ועל הכלל: כל זה דרך חבה ודרך מעלה, לומר כי הפך ה' במלאכת
 ומזכיר אותה בתורתו פעמים רבות להרבות טבר לעוסקים בה,
 נענין מה שאמרו במדרש: יפה שיחת עבדי אבות לפני העבה"ו
 מתורתם של בנים, שהרי מרשת אליעזר שנים ושלמה זמין היא אפורה.

1. מה הן השאלות החונות במרשתנו טרצה הרמב"ן ל"טב?

2. איזו שאלה מיטב הרמב"ן בהטענתו "ואולי היה זה
 מפני שגוי הסדר" ובא"ה "שגוי הסדר" ידבר?
 וע' גליון מקורדי חשי"א טעלה [1]

3. באיזה טובן מטה הרמב"ן את פרשתנו למרשת אליעזר
 עבד אברהם (בר' כ"ד) ומה רצא לאוכיח בעורחח?

ד. מתוך קדרטי חז"ל:

לח' כ"א אלה מקודי המסכן

תנחומא מקודי ז':

ולמה עטה חטבון? חקב"ה סאטין, טנ' (במדרש י"ב) "עבדי
 מטה בכל ביתי נאמן" - ומטה נתן הסל [1] ולא מפני שטעם
 ליצני הדור שהיו מסיחין אחריו, שנאמר (ל"ג ח') "והיה בצאת
 מטה... יקומו כל העם ונצבו איס פתח אהליו והביטו אחד בשח".
 ומה היו אומרים? היו מסתכלין מאחוריו ואומר אחד להכרו:
 "ראה צוארו! ראה שוקיו! אוכל מטלנו, סותח מטלנו" והכרו
 מטיבו: "ריקח! אדם שנחמנה על מלאכת המסכן, על מלכי כסף ועל
 ככרי זהב, שאין לו חקר ולא משקל ולא מנין, - מה אהא רוצה,
 סלא יתא עשיר?" כשטעם כן, אמר: "היינא, מסגמרה מלכת המסכן,
 אבי גותן לאם חטבון". פיון שגמרה, אמר להם: "אלה מקודי
 המסכן".

איכן בתורה מצא חדרשן לסו לכן, טמיו כיטרתל מהושדים
 במטה?

השאלות המסומנות בא קטנה והמסומנות באא קטנה ביותר.

המבנים הלומדים סעדיין לא סלמן את דמי החתימה לסנה חסי"ד פון סלמן
 רק את דמי החתימה להצי סנה מהבקטים לסלם את חכמים סמם.

סאלות ותחובות וחלומים יס לסלוא להחמם ליבוציין ירוסלים, קריה סמא.